

РЕШЕНИЕ

№ 7818

гр. София, 22.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 19 състав, в публично заседание на 07.12.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Доброслав Руков

при участието на секретаря Ирена Йорданова, като разгледа дело номер **6794** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 84, ал. 2 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ), във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на М. С. Х., гражданин на А., с адрес: [населено място], [улица] срещу Решение № ВР-15/10.06.2021 г. на Интервюиращ орган при Държавната Агенция за бежанците при МС, с което на последваща молба чужденеца за предоставяне на международна закрила не е допусната до разглеждане по същество.

В жалбата се сочи, че оспореният акт е незаконосъобразен. Твърди се, че административният орган не е взел ново настъпилите обстоятелства в страната на произход на търсещия закрила. Не са спазени и процесуалните гаранции, съгласно чл. 58 от ЗУБ, според които търсещото закрила лице следва да бъдат дадени указания, според ще бъде в състояние да предприеме адекватни действия, включително и по изпълнението на законовите си задължения, за да може евентуално последващата му молба да бъде разгледана по същество. В разглеждания случай, административният орган не е дал указания на чужденеца за това, че следва да представи писмени доказателства, които не са били известни при предходното разглеждане на молбата му. Сочил се, че решението е постановено в противоречие с чл. 12 от АПК.

По време на проведеното по делото открито съдебно заседание, оспорващият се явил лично. Назначеният му по реда на ЗПП адвокат И. поддържа жалбата.

Ответникът по жалбата не се явява. Пълномощникът му юрисконсулт П. оспорва жалбата.

Административен Съд С. – град, I отделение, 19 състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи и становището на ответника и се запозна със приетите по делото писмени доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

Между страните не се спори, че с молба рег. № УП 6354/31.05.2021 г. до Държавната агенция за бежанците М. С. Х. е поискал да бъде повторно регистриран като лице, търсещо закрила и да му се предостави статут на бежанец и хуманитарен статут.

Молбата е последваща по смисъла на § 1, т. 6 от ЗУБ. С влязло в сила решение № УПВР-169/25.09.2020 г. на интервюиращ орган при ДАБ подадената от М. С. Х. молба за предоставяне на международна закрила е отхвърлена като явно неоснователна.

С процесното решение № ВР-15/10.06.2021 г. на Интервюиращ орган при Държавната Агенция за бежанците при МС на основание чл. 76б, ал. 1, т. 2 от ЗУБ последващата молба на М. С. Х. не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила.

Като писмени доказателства по преписката са приети национална идентификационна карта на М. С. Х. и справка относно ситуацията в страната на произход на търсещия закрила.

От Дирекция „Миграция” – МВР е постъпила информация, че М. С. Х. е непълнолетно лице, съгласно вербална нота № 91, получена от посолството на Ислямска Република А., поради което той е бил изведен от дома за временно настаняване на чужденци и е бил предаден на Дирекция за социално подпомагане, [населено място].

По време на проведеното по делото открито заседание М. С. Х. в съответствие с чл. 15 от Закона за закрила на детето, беше изслушан изложи самостоятелно бежанската си история.

Упълномощения представител на Дирекция за социално подпомагане, [населено място], присъствал по време на заседанието, даде становище, за това, че на чужденеца трябва да бъде предоставено право международна закрила.

Административен Съд С. – град, I отделение, 19 състав, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: Оспореното Решение на Интервюиращ орган при Държавната Агенция за бежанците при Министерския Съвет е било съобщено на М. С. Х. лично, видно от положения подпис на 22.06.2021 г. Жалбата е подадена чрез административния орган по пощата на 29.06.2021 г., т.е. в рамките на 7-дневния преклузивен срок по чл. 84, ал. 1 от ЗУБ. Съдът е сезиран от надлежна страна – участник в производството по издаване на индивидуалния административен акт, с който се засягат негови законни права и интереси и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното, съдът счита, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

За да издаде оспореното решение, административният орган е преценил, че търсещият закрила не е представил допълнителни писмени доказателства, съдържащи нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход. Според изложените в оспорения акт мотиви, раждането на представеното копие от идентификационна карта, сочеща, че търсещият закрила е непълнолетен не може да бъде кредитирана, защото не ясен начина на придобиването

й, същата не е в оригинал и от Държавна агенция „Национална сигурност” е постъпила информация, че в последно време има констатирани случаи на преправени документи за самоличност на афганистански граждани, чрез които се цели установяване на благоприятни за кандидатите обстоятелства. По отношение на вербалната нота на посолството на Република А., органът е приел, че тя представлява частен документ, който няма отношение към молбата за предоставяне на международна закрила.

Настоящият съдебен състав намира, че оспореното решение е незаконосъобразно, защото е постановено в несъответствие с чл. 42, § 2, изречение последно от Директива 2013/32/ЕС. Според, визираната разпоредба държавите-членки могат да уредят в националното си законодателство правила за предварителното разглеждане съгласно член 40. Тези правила могат, *inter alia*: а) да задължат съответният кандидат да посочи фактите и да изложи доказателствата, които оправдават новата процедура и б) да позволят извършване на предварителното разглеждане единствено въз основа на писмените сведения без лично интервю с изключение на случаите, посочени в член 40, параграф 6. Тези правила не могат да направят невъзможен достъпа на кандидата до нова процедура или да водят до ефективна отмяна или сериозни пречки за достъп. В разглеждания казус на първо място, за търсеция международна закрила са създадени пречки за достъп до новата процедура, при която да се обсъдят ралевирани от кандидата доводи, евентуално обосноваващи провеждане на производство по общия ред. Това се отнася най-вече до обстоятелството, че с оглед на представените с последващата молба документи се навеждат твърдения, че М. С. Х. е непълнолетно лице.

Настоящият съдебен състав не споделя аргументите на административния орган, по отношение на представените с последващата молба документи.

На първо място вербална нота № 91 от 11.05.2021 г. носи всички елементи на официален документ по смисъла на чл. 179 от ГПК. Същата е съставена очевидно от оправомощено за това длъжностно лице при посолството на Република А., защото съдържа подпис и печат на посолството. При липса на оспорване на този документ той има обвързваща съда и административните органи формална доказателствена сила, досежно изложените в нея обстоятелства, предмет на удостоверителното изявление на съставилото я длъжностно лице.

На следващо място, в нея съвсем ясно е обяснено какъв е произхода на идентификационната карта на оспорващия – тя е била изпратена до посолството от брата на М. С. Х..

При тези обстоятелства, административният орган е следвало да разгледа последващата молба за предоставяне на международна закрила, подадена от М. С. Х. по общия ред, включително съобразявайки разпоредбите на чл. 15 от Закона за закрила на детето и на чл. 25 от ЗУБ.

Административният орган е необходимо да събере доказателства, след чието обсъждане да прецени, как евентуалното извеждане на непълнолетния оспорващ от страната би му отразило и дали отказ от предоставяне на международна закрила съответства на неговия висш интерес, най-вече с оглед на ново настъпилите обстоятелства в страната на произход на търсеция закрила – завземането на властта от страна на талибаните. Това негово задължение произтича от § 18 на Преамбюла на Директива 2011/95/ЕС на Европейския Парламент и на Съвета от 13 декември 2011 година относно стандарти за определянето на граждани на трети държави или лица

без гражданство като лица, на които е предоставена международна закрила, за единния статут на бежанците или на лицата, които отговарят на условията за субсидиарна закрила, както и за съдържанието на предоставената закрила, според който „Висшият интерес на детето“ следва да има първостепенно значение за държавите-членки при изпълнението на настоящата директива, в съответствие с [Конвенцията на Организацията на обединените нации за правата на детето](#) от 1989 г. При определяне на висшия интерес на детето държавите-членки следва да обръщат особено внимание на принципа за целостта на семейството, благоденствието и социалното развитие на непълнолетното лице, на съображения, свързани със сигурността и безопасността, както и на мнението на непълнолетното лице, в зависимост от неговата възраст или степен на зрялост. Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, пр. 2 и чл. 173, ал. 2 от АПК, Административен Съд С. – град, I отделение, 19 състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на М. С. Х., гражданин на А., с адрес: [населено място], [улица] Решение № ВР-15/10.06.2021 г. на Интервюиращ орган при Държавната Агенция за бежанците при МС, с което на последваща молба чужденеца за предоставяне на международна закрила не е допусната до разглеждане по същество.

ВРЪЩА ДЕЛОТО като преписка на съответния компетентен орган при ДАБ за провеждане на производство по общия ред по подадена от М. С. Х. последваща молба за предоставяне на международна закрила, при спазване на указанията, дадени в мотивите на настоящето решение.

Решението не подлежи на касационно обжалване на основание чл. 85, ал. 3 от ЗУБ.